

Arrest

nr. 104 689 van 10 juni 2013
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Servische nationaliteit te zijn, op 13 februari 2013 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding van 20 juni 2012 waarbij zijn aanvraag tot herinschrijving in het vreemdelingenregister wordt geweigerd en van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding van dezelfde datum tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 13).

Gezien titel Ibis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking tot vaststelling van het rolrecht van 20 februari 2013 met referentnummer X.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gezien de synthesesamenvatting.

Gelet op de beschikking van 7 mei 2013, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 3 juni 2013.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken G. DE BOECK.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. FEYS, die loco advocaat M. DE BLOCK verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat T. BRICOUT, die loco advocaat E. MATTERNE verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Verzoeker en K. S., een Nederlands onderdaan, legden op 18 november 2008 een verklaring tot wettelijke samenwoning af voor de ambtenaar van de burgerlijke stand te Antwerpen.

1.2. Verzoeker diende op 26 januari 2009, in functie van K. S., een aanvraag in tot afgifte van de verblijfskaart van een familielid van een burger van de Unie.

1.3. Op 2 juli 2009 werd verzoeker een F-kaart afgegeven.

1.4. Verzoeker werd op 30 april 2010 ambtshalve afgevoerd van het vreemdelingenregister.

1.5. Op 2 april 2012 meldde verzoeker zich aan bij de administratieve diensten van de stad Antwerpen met het oog op zijn herinschrijving.

1.6. De gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding nam op 20 juni 2012 de beslissing waarbij de herinschrijving in het vreemdelingenregister wordt geweigerd en de beslissing tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten.

De beslissing waarbij de herinschrijving in het vreemdelingenregister wordt geweigerd, die verzoeker op 15 januari 2013 ter kennis werd gebracht, is gemotiveerd als volgt:

“Deze vreemdeling heeft op gevraagd om terug in het bezit te worden gesteld van een F-kaart. Na grondig onderzoek van zijn dossier ben ik tot het besluit gekomen geen gunstig gevolg te geven aan zijn verzoek. Bij mijn beslissing heb ik rekening gehouden met alle relevante elementen in zijn dossier en met de documenten die door betrokkene werden voorgelegd. Wettelijke basis: art. 19 wet 15/12/1980, art. 35 en 39 K.B. 08/10/1981.

Betrokkene werd op 30.04.2010 ambtshalve geschrapt te Antwerpen. Op 02.04.2012 meldde hij zich opnieuw aan bij het stadsbestuur en diende een aanvraag tot herinschrijving in. Hij was op dat moment nog in het bezit van een F-kaart geldig tot 26.06.2014. Om zijn aanwezigheid op het grondgebied in de periode volgend op de schrapping te bewijzen, legt hij volgende documenten voor:

- Een bankuittreksel van een overschrijving aan Electrabel op 30.05.2012. Deze datum valt evenwel na het moment waarop betrokkene de herinschrijving aanvroeg en dus buiten de betwiste periode.*
- Enkele getuigenissen van horeca-uitbaters dat betrokkene sinds lente 2010 een regelmatige klant geweest is. Deze documenten vermelden geen specifieke data waarop betrokkene aanwezig zou zijn geweest en zijn geen officiële attesten met enige bewijskracht.*
- Een geschreven verklaring van de zaakvoerder van bvba Laguco te Nieuwpoort dat hij het voornemen heeft betrokkene in dienst te nemen vanaf 22.06.2012. Dit betreft geen enkel bewijs van aanwezigheid in de betwiste periode.*
- Een Servisch paspoort, afgeleverd in Belgrado op 28.09.2010. Dit bevestigt geenszins de aanwezigheid van betrokkene in België in de periode 4/2010-3/2012 maar hoogstens dat betrokkene niet in België aanwezig was op 28.09.2010.*
- Twee Belgische bankkaarten en een SIS-kaart. Het is niet zeker of deze aan betrokkene in eigen persoon zijn afgeleverd en op welk moment, zodat ook dit geen bewijs van aanwezigheid in België kan zijn.*

Art. 39§7 van het K.B. van 08.10.1981 stelt dat “de vreemdeling die ambtshalve wordt geschrapt door het gemeentebestuur of van wie de verblijfstitel al meer dan drie maanden is verstreken wordt verondersteld het land te hebben verlaten, behoudens bewijs van het tegendeel”. Betrokkene werd op 16.04.2012 gevraagd bewijzen van zijn aanwezigheid voor te leggen en slaagde er niet in overtuigende bewijzen van zijn aanwezigheid te leveren. De herinschrijving moet worden geweigerd.

De vreemdeling die in aanmerking komt voor het recht op terugkeer zoals voorzien in het K.B. van 07/08/1995 inzake het recht op terugkeer, heeft wel de mogelijkheid een verzoek in te dienen overeenkomstig artikel 9, alinea 3 van de wet van 15/12/1980 op basis van dit Koninklijk Besluit.”

Dit is de eerste bestreden beslissing.

Het bevel om het grondgebied te verlaten, dat verzoeker eveneens op 15 januari 2013 ter kennis werd gebracht, bevat volgende motivering:

“0 - artikel 7 van de wet van 15 december 1980, eerste lid, 2 : verblijft langer in het Rijk dan de overeenkomstig artikel 6 van de wet bepaalde termijn of slaagt er niet in het bewijs te leveren dat deze termijn niet werd overschreden.”

Dit is de tweede bestreden beslissing.

2. Over de rechtspleging

Verzoeker heeft ervoor geopteerd een syntheseseminarie neer te leggen. Overeenkomstig artikel 39/81, zevende lid van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen *“doet de Raad uitspraak op basis van de syntheseseminarie behoudens wat de ontvankelijkheid van het beroep en van de middelen betreft en zonder afbreuk te doen aan artikel 39/60”*.

3. Over de ontvankelijkheid

3.1. Verweerder werpt bij wijze van exceptie op dat het beroep tot nietigverklaring onontvankelijk is omdat verzoeker nalaat de rechtsregel die hij geschonden acht op een duidelijke wijze aan te geven

3.2. De Raad stelt vast dat verzoeker in zijn inleidende verzoekschrift heeft verwezen naar artikel 39, § 7 van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: het koninklijk besluit van 8 oktober 1981) en heeft geduid van oordeel te zijn dat verweerder onterecht besloot dat hij niet het bewijs leverde dat hij in de periode april 2010 – maart 2012 in België verbleef.

Verzoeker heeft dus wel degelijk de door hem geschonden geachte rechtsregel geduid en toegelicht waarom hij van oordeel was dat deze geschonden werd.

De opgeworpen exceptie is ongegrond.

4. Onderzoek van het beroep:

4.1. Verzoeker voert in een enig middel de schending aan van artikel 39, § 7 van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981.

In zijn syntheseseminarie verschafft hij de volgende toelichting:

“Ten onrechte meent de Dienst Vreemdelingenzaken (verder DVZ) dat er geen gunstig gevolg kan worden verleend aan het verzoek van verzoekende partij om terug in het bezit te worden gesteld van een F-kaart.

Zoals reeds eerder gemeld, werd verzoekende partij op 30 april 2010 ambtshalve geschrapt te Antwerpen. Op 2 april 2012 meldde hij zich opnieuw aan bij het Stadsbestuur en diende een aanvraag tot herinschrijving in. Hij was op dat moment nog in het bezit van een F-kaart geldig tot 26 juni 2014. Om zijn aanwezigheid op het grondgebied in de periode volgend op de schrapping, dus tussen 30.04.2010 en 02.04.2012 (verder betwiste periode) [aan te tonen], legde hij volgende documenten voor:

- Een bankuittreksel van een overschrijving aan Electrabel op 30.05.2012. Volgens DVZ valt deze datum evenwel na het moment waarop betrokkene de herinschrijving aanvroeg en dus buiten de betwiste periode;*
- Enkele getuigenissen van horeca-uitbaters dat betrokkene sinds lente 2010 een regelmatige klant geweest is. Volgens DVZ vermelden deze documenten geen specifieke data waarop betrokkene aanwezig zou zijn geweest en zijn dit geen officiële attesten met enige bewijskracht;*
- Een geschreven verklaring van de zaakvoerder van BVBA LAGUCO te Nieuwpoort dat laatstgenoemde het voornemen heeft betrokkene in dienst te nemen vanaf 22.06.2012. Volgens DVZ betreft dit geen enkel bewijs van aanwezigheid in de betwiste periode;*
- Een Servisch paspoort, afgeleverd in Belgrado op 28.09.2010. Volgens DVZ bevestigt dit geenszins de aanwezigheid van betrokkene in België in de periode 4/2010-3/2012 maar hoogstens dat betrokkene niet in België aanwezig was op 28.09.2010;*
- Twee Belgische bankkaarten en een SIS-kaart. Volgens DVZ is het niet zeker of deze aan betrokkene in eigen persoon zijn afgeleverd en op welk moment, zodat ook dit geen bewijs van aanwezigheid in België kan zijn.*

Art. 39 §7 van het K.B. van 8 oktober 1981 stelt dat de vreemdeling die ambtshalve wordt geschrapt, zoals in casu gebeurd is op 30 april 2010, door het gemeentebestuur of van wie de verblijfstitel al meer dan drie maanden is verstreken, wordt verondersteld het land te hebben verlaten, behoudens bewijs van het tegendeel.

De Dienst Vreemdelingenzaken heeft betrokkene terug uitgenodigd waarbij hij op 16 april 2012 werd gevraagd de bewijzen van zijn aanwezigheid voor te leggen in de betwiste periode, te weten tussen april 2010 en maart 2012. Om reden dat betrokkene er blijkbaar niet in slaagde zijn aanwezigheid aan te tonen in de betwiste periode, werd de herinschrijving geweigerd.

Het komt dus aan verzoekende partij toe aan te tonen dat hij in de periode april 2010 tot maart 2012 wel degelijk in België verbleef.

Verzoekende partij brengt wel degelijk een rechtsgrond aan, zijnde art. 39 §7 van het K.B. van 8 oktober 1981.

Verzoekende partij toont aan de hand van bewijskrachtige stukken (cfr. Infra) dat hij wel degelijk de gans periode, te weten tussen april 2010 en maart 2012, in België verbleef.

Deze concrete bewijsstukken, die de werkelijkheid weergeven, hebben voorrang op een louter administratieve maatregel van ambtshalve schrapping, waartegen verzoekende partij destijds niet onmiddellijk is opgetreden.

Onder stuk 3 brengt verzoekende partij o.m. kopie voor van zijn SIS-kaart, met aanvangsdatum geldigheid 1 april 2009.

Bovendien brengt hij ook nog zijn Fortis bankkaart voor met geldigheidsdatum tot december 2012. Zoals bekend wordt een bankkaart steeds voor een aantal jaren uitgereikt (+/- 5 jaar). Hieruit dient te worden afgeleid dat Verzoekende partij wel degelijk tijdens de betwiste periode in België verbleef.

Onder stukken 4, 5, 6 en 7 brengt verzoekende partij een aantal getuigenverklaringen voor, dewelke allen bevestigen dat Verzoekende partij tijdens de betwiste periode in België verbleef.

Zo stelt stuk 4 o.m. dat:

"Ik verklaar hierbij, de heer [V. D.] te kennen als vaste wekelijkse klant en dat zeker al sinds twee jaar lente 2010"

(getuigenverklaring van [V. P.] - stuk 4)

Ook de vriendin van de heer [D. V.] verklaart in stuk 7 dat Verzoekende partij sinds 2006 t.e.m. heden (22 januari 2013: datum verklaring) in België verblijft.

Stukken 5 en 6 betreffen eveneens getuigenverklaringen van respectievelijk 2 mei 2012 en 1 juni 2012, waaruit blijkt dat cliënt in België aanwezig was tijdens de betwiste periode.

Bovendien legt verzoekende partij nog de huurovereenkomst voor van een studio gevestigd te Antwerpen, aan de Italiëlei 227/229 (stuk 8) van zijn sinds jaar en dag vaste vriendin, mevrouw [C. S.], dewelke werd afgesloten voor een periode van twee jaar, aanvang nemende op 1 juni 2009 t.e.m. 31 mei 2011. Cliënt woont al jaar en dag samen met mevrouw [S.].

Nadien heeft verzoekende partij dan in eigen naam een huurovereenkomst afgesloten op 22 december 2011 (stuk 9) dewelke een aanvang nam op 1 januari 2012 voor een periode van twaalf maanden, dewelke conform de Woninghuurwet inmiddels werd verlengd. Deze huurovereenkomst betreft het appartement waar Verzoekende partij nog steeds verblijft, meer bepaald in [...] te 2060 Antwerpen.

De hierboven opgesomde en uiteengezette stukken en verklaringen bewijzen voldoende naar recht dat Verzoekende partij wel degelijk aanwezig was in deze betwiste periode van april 2010 t.e.m. maart 2012. De huurovereenkomst dd. 22 december 2011 (stuk 9) bewijst wel degelijk dat verzoekende partij op 22 december 2011 in België was, gezien hij deze huurovereenkomst zelf heeft ondertekend."

4.2. Het door verzoeker geschonden geachte artikel 39, § 7 van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 luidt als volgt:

“§ 7. De vreemdeling die ambtshalve wordt geschrapt door het gemeentebestuur of van wie de verblijfstitel al meer dan drie maanden is verstreken wordt verondersteld het land te hebben verlaten, behoudens bewijs van het tegendeel.”

Verzoeker stelt in wezen dat verweerder verkeerdelijk heeft geoordeeld dat hij naliet aan te tonen dat hij het grondgebied van het Rijk niet heeft verlaten en dat uit de door hem aangebrachte documenten wel degelijk blijkt dat hij in de periode dat hij niet was ingeschreven in het vreemdelingenregister toch in België verbleef. Hij meent dan ook dat het in artikel 39, § 7 van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 opgenomen vermoeden dat een vreemdeling die is afgevoerd van het vreemdelingenregister niet langer in België verblijft in voorliggende zaak niet kan spelen.

De Raad merkt op dat verzoeker ter onderbouwing van zijn standpunt dat hij in de periode april 2010 – maart 2012 in België verbleef een bankuittreksel, een aantal getuigenverklaringen, een aanwervingsbelofte, een kopie van zijn paspoort, twee Belgische bankkaarten en een SIS-kaart aanbracht.

Inzake het aangebrachte bankuittreksel, waaruit een betaling aan Electrabel op 30 mei 2012 blijkt, de kopie van zijn paspoort en de door hem neergelegde aanwervingsbelofte geeft verzoeker aan van oordeel te zijn dat deze stukken bewijskrachtig zijn en derhalve niet akkoord te gaan met het standpunt van verweerder. Hij zet echter niet uiteen waarom hij meent dat verweerders zienswijze, die gebaseerd is op een correcte feitenvinding, niet juist zou zijn. Het gegeven dat voormelde stukken *“bewijskrachtig”* zijn leidt immers geenszins automatisch tot het besluit dat uit deze stukken kan worden afgeleid dat verzoeker in de periode dat hij niet was ingeschreven in het vreemdelingenregister effectief in het Rijk verbleef.

Wat betreft de door hem voorgelegde SIS-kaart stelt verzoeker dat deze geldig is vanaf 1 april 2009 en met betrekking tot de twee bankkaarten die hij neerlegde zet hij uiteen dat deze geldig zijn tot december 2012. Hij toont hiermee evenwel niet aan dat verweerders standpunt dat niet blijkt op welk ogenblik verzoeker deze kaarten precies ontving en of ze hem persoonlijk werden overhandigd, zodat zij geen bewijs van zijn aanwezigheid in België vormen, incorrect is. De Raad wijst er daarnaast op dat het feit dat bepaalde kaarten gedurende een aantal jaren geldig zijn niet impliceert dat de persoon aan wie deze kaarten werd uitgereikt gedurende de geldigheidsduur van deze documenten ook in het Rijk verbleef.

Verzoeker licht daarnaast toe dat hij aan verweerder een aantal getuigenverklaringen overmaakte. Hij weerlegt hiermee evenwel verweerders vaststelling niet dat deze verklaringen geen specifieke data vermelden. Hij maakt tevens niet aannemelijk dat verweerders standpunt dat deze verklaringen hoe dan ook geen bewijskracht hebben omdat het geen *“officiële attesten”* zijn incorrect is. De Raad wijst er in dit verband ook op dat het niet kennelijk onredelijk is om geen bewijswaarde toe te kennen aan verklaringen die op eenvoudige vraag zijn opgesteld door vrienden of kennissen.

Waar verzoeker verder nog aanvullende verklaringen en twee huurcontracten bij zijn verzoekschrift voegt dient te worden benadrukt dat de regelmatigheid van een administratieve beslissing dient te worden beoordeeld in functie van de gegevens waarover het bestuur ten tijde van het nemen van een beslissing kon beschikken. Het bestuur kon op het moment van de totstandkoming van de bestreden beslissing geen rekening houden met de documenten. Deze stukken kunnen derhalve niet dienstig worden aangevoerd (RvS 1 september 1999, nr. 81.172, RvS 19 november 2002, nr. 112.681).

De uiteenzetting van verzoeker laat niet toe te concluderen dat de bestreden beslissingen zijn genomen op grond van onjuiste gegevens, op kennelijk onredelijke wijze of met overschrijding van de appreciatiebevoegdheid waarover de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding beschikt bij de beoordeling van de vraag of de door een vreemdeling neergelegde bewijsstukken toelaten vast te stellen dat hij gedurende een bepaalde België heeft verbleven.

Een schending van artikel 39, § 7 van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 wordt niet aangetoond.

3. Korte debatten

Verzoeker heeft geen gegrond middel dat tot de nietigverklaring van de bestreden beslissingen kan leiden aangevoerd. Aangezien er grond is om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingen-

betwistingen, wordt de vordering tot schorsing, als accessorium van het beroep tot nietigverklaring, samen met het beroep tot nietigverklaring verworpen.

4. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van verzoeker.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Artikel 2

De kosten van het beroep, begroot op 175 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op tien juni tweeduizend dertien door:

dhr. G. DE BOECK,

wnd. voorzitter,
rechter in vreemdelingenzaken

dhr. T. LEYSEN,

griffier

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

G. DE BOECK